

**Бухлатъ** пѣтель, кокошка или пиле кога иматъ перушина издадена отъ челото до надъ очитѣ си.

Пр. см. набухленъ, — на съ коса отпусната надъ челото.

**Бука**, хапка отъ хлѣбъ, залагъ. *Свалихъ си буката. Дай да си натоия буката въ манджата; немоща да си прилаѣтна буката.*

**Буца**, часть сирени, прѣстъ закоравена. *Буца или бучка*, както и *чрудка* се нарича особено отъ нѣщо твърдо: *бучка захаръ, темпанъ, соль.*

*Бучѣжъ, бучнало*, плачливо дѣте, което като че насила плачи, издава продължителъ гласъ изъ носѣтъ си, изъ устата си. *Забучнало та не арнисва; какво си бучнало?*

**Бъбрица**, жена, която постоянно говори опаки, празни думи. *Стана си ми бѣбрила ни врели, ни кипели!*

**Бъзи-бъзакъ**, бесполезно диво растение, на което листата издаватъ една лоша миризма

**Бъзъ-бъзунекъ**, дърво свирчокъ, растение съ бѣлъ благоуханенъ цвѣтъ, който цвѣти по Костадиновъ-денъ (21 Май), тогива го и бержтъ и сушатъ подъ сѣнка за зименъ день, за лѣкъ отъ настивка, приготвя се и се пие като чай. Дѣцата сѣкжтъ прavitѣ му клѣнове, които като прѣрѣжкатъ отъ колѣницѣ до колѣницѣ избушватъ имъ срѣдулека — сърцето, и правятъ отъ тѣхъ плюскавици, свирки, гайдурнички пискунни.

**Бъкъ, бѣкание**, кога пращинитѣ вржтъ и излизатъ на горѣ мехюрчета съ гласъ „бѣкъ-бѣкъ„ — кръвѣта, кога излиза съ пѣна. Пр. см. изъ главата, му *бѣкатъ*—вржтъ лоши мисли.

**Бѣкелъ**, дървенъ смѣлъ за вода, въ видъ на трижгълно малко варелче, сглобено отъ тѣсни ягодови